

[Poulsgaard]

Jeg har ingenting imod, at børn kan læse og høre, men jeg siger – det bliver hr. Bernhard Baunsgaard også nødt til at erkende på et eller andet tidspunkt – at når hvert udlån koster 14 kr. og vi skal skære ned alle mulige og umulige steder, så er der altså nogle områder her, vi heller ikke kan holde fri for sparekniven, enten vi kan lide det eller ej. Det er det, sagen drejer sig om – og ikke min søn.

Formanden:

Jeg har faktisk tænkt mig at foreslå, at sagen henvises til udvalgsbehandling, men jeg forstår, at det er nødvendigt med endnu en kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det beroligede mig meget stærkt, at hr. Poulsgaard dog ikke havde noget imod, at vore børn kan læse, og at de gør det. Det er dog et vist grundlag. Jeg er enig med, jeg tror, det må have været Frederik VI, der sagde: Nok er vi blevet fattige, men der er ingen grund til samtidig at gøre os dumme. Han nægtede at gribe ind over for kulturbevillinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ophævelse af Statens Kunstfond.

Af Poulsgaard (FP) m.fl.
(FremSAT 16/10 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det ikke første gang, at medlemmer af fremskridtspartiet fremsætter forslag om ophævelse af loven om Statens Kunstfond. Hver gang har det kunnet konstateres, at der ikke i andre partier har været nogen tilslutning til forslaget, bortset fra retsforbundet, som i dag ikke er repræsenteret i folketinget. Det skal jeg ikke drage nogen konklusioner af. Tværtimod har forslagene mødt en markant modstand.

Loven om Statens Kunstfond har jævnlig været til behandling her i tinget, siden fonden blev etableret i sin nuværende form i 1964. Den gældende lov er senest blevet revideret i 1978, hvor der var mindre justeringer, men til grund for lovens revision lå der et betækningsarbejde, der udtrykkelig konkluderede, 1) at fonden havde arbejdet i overensstemmelse med de ideer, der lå bag dens oprettelse i 1964, 2) at fonden havde haft en væsentlig betydning for den kunstneriske produktion, og 3) at fonden også i fremtiden ville være et velegnet instrument til stimulering af kunstnerisk produktion. Her i tinget har der da også været en bred tilslutning til loven om Statens Kunstfond.

Denne regering deler ikke fremskridtspartiets holdninger på kulturområdet. Der skal spares her som på andre offentlige udgifter, men vi er af den opfattelse, at kunsten stadig væk skal støttes.

Et velfærdssamfund og en kulturnation som den danske har et ansvar for, at der er rimelige vilkår for, at værdifuld kunst stadig kan skabes, og et ansvar over for den kulturarv, vi skal give videre til vores efterkommere.

At forlange et kulturliv, som alene er baseret på produktion og salg, det er for et lille kulturområde som det danske en umulighed, og det er i hvert fald ensbetydende med, at man må sætte meget snævre grænser for den kunstneriske frihed. Det ønsker regeringen ikke.

For at opretholde denne frihed må samfundet træde til økonomisk og på anden vis. Jeg har den opfattelse, at man har fundet